

Relace 82

27. března 1982

82.0 Ra: Já jsem Ra. Vítám vás, přátelé moji, v lásce a ve světle jednoho nekonečného Stvořitele. Nyní komunikujeme.

82.1 Tazatel: Mohl byste mi prosím nejprve říct, v jakém je nástroj stavu?

Ra: Já jsem Ra. Je to, jak jsme uvedli dříve.

82.2 Tazatel: Existuje vůbec něco, co bychom mohli dělat a zatím neděláme—kromě ukončení kontaktu—abychom zvýšili fyzickou energii nástroje?

Ra: Já jsem Ra. Existuje možnost/pravděpodobnost, že víření vody při vzpřímené páteři by poněkud změnilo zkreslení směrem k tomu, co nazýváte bolestí, kterou tato entita zažívá v oblasti zad na trvalé úrovni. To by následně mohlo napomoci zkreslení směrem k nárůstu fyzické energie do určité míry.

82.3 Tazatel: Jim má osobní otázku, která nebude publikována[1]. Ptá se: „Zdá se, že moje práce na vyvažování se posunula od okrajových témat jako trpělivost/netrpělivost k učení se otevřít se nepodmíněné lásce, k přijetí sebe jako celistvého a dokonalého, a pak k přijetí sebe jako Stvořitele. Pokud je toto běžný postup zaměření při vyvažování, nebylo by efektivnější, jakmile si to člověk uvědomí, pracovat na přijetí sebe jako Stvořitele spíš než se okrajově zabývat sekundárními a terciárními důsledky nepřijetí sebe?“

Ra: Já jsem Ra. Termín „efektivita“ má zavádějící konotace. V kontextu vykonávání práce v disciplínách osobnosti, aby bylo možné dosáhnout plnější efektivity ve ústředním přijetí sebe sama, je nejprve velmi nezbytné znát zkreslení já, která entita přijímá. Každou myšlenku a čin je pak třeba zkoumat kvůli přesnému základu jakéhokoliv

zkreslení v reakcích. Tento proces povede k ústřednímu úkolu přijetí. Nicméně hlavní oblouk (architráv) musí být na místě dříve, než bude stavba postavena.

82.4 Tazatel: Děkuji. Rád bych zvážil stav v určitém čase, nebo pozici, chcete-li—pokud je „čas“ špatné slovo—těsně před začátkem této oktávy zkušenosti. Předpokládám, že těsně před začátkem této oktávy inteligentní nekonečno vytvořilo a již zažilo jednu nebo více předchozích oktáv. Je to správně?

Ra: Já jsem Ra. Předpokládáte správně. Nicméně formulace by byla informativnější takto: nekonečná inteligence zažila předchozí oktávy.

82.5 Tazatel: Mají Ra nějaké vědomosti o počtu předchozích oktáv, a pokud ano, kolik jich bylo?

Ra: Já jsem Ra. Pokud víme, nacházíme se v nekonečném stvoření. Není co počítat.

82.6 Tazatel: To jsem si myslel, že asi řeknete. Předpokládám tedy, že na počátku této oktávy se z toho, co bych nazval prázdnou prostorem, objevila semena nekonečného množství galaktických systémů, jako je galaxie Mléčná dráha, a rostla ve spirálové formě současně?

Ra: Já jsem Ra. Existují dvě oblasti potenciálního zmatení. Nejprve řekněme, že základní koncept je poměrně dobře formulován.

Nyní se obrátíme k těmto zmatkům. Povaha pravé simultánnosti je taková, že vše je skutečně současné. Nicméně ve vašem způsobu vnímání byste pravděpodobněji vnímali zasetí stvoření jako růst ze středu či jádra směrem ven.

Druhý zmatek spočívá v pojmu „prázdnota“. Nahradili bychom toto podstatné jméno slovem „plenum“[2].

82.7 Tazatel: Pak, kdybych tehdy pozoroval začátek oktávy pomocí teleskopu z tohoto místa, viděl bych, jak se objevují středy mnoha galaxií a každá z nich se pak rozšiřuje spirálovitě ven v průběhu toho, co bychom považovali za miliardy let? Ale spirály se rozšiřují přibližně stejnou rychlostí, takže všechny tyto galaxie začaly jako první bod

světla ve stejný okamžik a pak se rozšiřovaly zhruba stejným tempem? Je to správně?

Ra: Já jsem Ra. Dotaz má matoucí prvky. Existuje střed nekonečna. Z tohoto středu se vše šíří. Proto existují středy stvoření, galaxií, hvězdných systémů, planetárních systémů i vědomí. V každém případě můžete pozorovat růst ze středu směrem ven. Váš dotaz je tedy pojmově příliš zobecňující.

82.8 Tazatel: Pokud vezmeme v úvahu pouze naši galaxii Mléčná dráha: Předpokládám, že první... že první událostí, kterou bychom mohli nyní nalézt pomocí našeho fyzického vybavení... byla první událostí objevení se hvězdy podobné našemu Slunci?

Ra: Já jsem Ra. V případě galaktických systémů je první manifestací Logosu shluk centrálních systémů, které generují vířící energie směrem ven a vytvářejí tak další energetická centra pro Logos neboli to, co byste nazvali hvězdami.

82.9 Tazatel: Jsou tedy tato centrální původní stvoření shlukem toho, co nazýváme hvězdami?

Ra: Já jsem Ra. To je správně. Nicméně čím blíže je hvězda, řekněme, počátku manifestace Logosu, tím více se podílí na Jedné původní myšlence.

82.10 Tazatel: Proč má tento podíl na Původní myšlence radiální gradient směrem ven? Tak jsem pochopil vaše vyjádření.

Ra: Já jsem Ra. Toto je plán jednoho nekonečného Stvořitele. Jedna původní myšlenka je sklizní všech předchozích, pokud chcete použít tento termín, zkušeností Stvořitele Stvořitelem.

Jakmile se rozhodne poznat Sebe, generuje Sebe do toho plenu, plného slávy a moci jednoho nekonečného Stvořitele, které je ve vašem vnímání manifestováno jako prostor nebo vnější prostor. Každá generace tohoto poznávání plodí poznání, které má kapacitu, skrze svobodnou vůli, volit způsoby poznávání Sebe.

Proto se Stvořitel postupně, krok za krokem, stává tím, co může poznat Sebe, a části Stvořitele se podílejí méně čistě na síle původního slova či myšlenky. To slouží účelu zdokonalování Jedné původní myšlenky. Stvořitel nevytváří správně vzato, ale spíše zažívá Sebe sama.

82.11 Tazatel: Jaký byl tvar, stav nebo zkušenost prvního rozdělení vědomí, ke kterému došlo na začátku této oktávy, na počátku této galaktické zkušenosti?

Ra: Já jsem Ra. Dotýkáme se předchozího materiálu[3]. Sklizeň předchozí oktávy byla Stvořitel Lásky manifestovaný v těle, mysli a duchu. Tato forma Stvořitele zažívajícího Sebe sama může být snad považována za první rozdělení.

82.12 Tazatel: Zajímalo mě konkrétně, jak se toto první rozdělení objevilo v této oktávě. Chtěl jsem vědět, zda prošlo přechodem přes první, druhou, třetí, čtvrtou, pátou atd. úroveň?

Rád bych vzal první komplexy mysli/těla/ducha a sledoval jejich zkušenosti od samotného počátku až po současnost, abych lépe pochopil stav, v němž se nyní nacházíme, porovnáním s tímto původním růstem. Mohl byste mi prosím přesně říct, jak došlo k formování planet a růstu přes úrovně, pokud to takto skutečně proběhlo?

Ra: Já jsem Ra. Vaše dotazy se zdají být zmatenější než vaše základní mentální zkreslení v této oblasti. Promluvme obecně a možná najdete méně zmatený a jednodušší způsob kladení otázek v této oblasti.

Velká část stvoření byla manifestována bez použití konceptů zapojených do vědomí, jak ho znáte. Stvoření samo je formou vědomí, která je sjednocená – Logos je jedno veliké srdce stvoření.

Proces evoluce v tomto období, které může být vnímáno jako bezčasové, je velmi hodnotný pro uvážení, neboť právě na pozadí této základní jednoty struktury stvoření nacházíme konečný vývoj Logosů, které se rozhodly použít část sklizeného vědomí Stvořitele k postupu v procesu poznávání sebe sama.

Jak bylo shledáno jako efektivní využití různých úrovní, které jsou v každé oktávě fixní, za účelem vytvoření podmínek, ve kterých mohou existovat sebe-vědomé sub-Logosy, toto bylo realizováno skrze rostoucí, květy poseté pole, jak vaše přirovnání naznačuje, jednoho nekonečného stvoření.

První bytosti mysli, těla a ducha nebyly komplexní. Zkušenost komplexů mysli/těla/ducha na počátku této oktávy zkušenosti byla singulární. Neexistovalo žádné zapomnění třetí úrovně. Nebyl žádný závoj. Lekce třetí úrovně jsou předurčeny samotnou povahou vibračních frekvencí zažívaných během této konkrétní úrovně a povahou kvantového skoku k vibračním zkušenostem čtvrté úrovně.

82.13 Tazatel: Chápu tedy správně, že první zkušenosti komplexů mysli/těla/ducha, jak tato galaxie postupovala ve svém růstu, byly takové, které procházely úrovněmi — tedy procesem, o němž jsme hovořili, vycházejícím z druhé úrovně? Vezměme například určitou planetu, jednu z velmi raných planet vytvořených blízko středu galaxie.

Předpokládám, že planeta se zpevnila v první úrovni, že se v druhé úrovni objevil život, a že všechny komplexy mysli/těla/ducha třetí úrovně postoupily z druhé úrovně na této planetě a vyvinuly se ve třetí úrovni. Je to správně?

Ra: Já jsem Ra. To je hypoteticky správně.

82.14 Tazatel: Stalo se to skutečně na některých planetách, nebo na velkém procentu planet blízko středu této galaxie tímto způsobem?

Ra: Já jsem Ra. Naše poznání je omezené. Víme o začátku, ale nemůžeme s jistotou prohlásit přesné zkušenosti těch událostí, které nastaly před námi. Znáte povahu historického vyučování. Na naší úrovni vyučování/učení lze očekávat jen málo zkreslení. Nemůžeme však s jistotou říct, že při hovoru o konkrétních událostech, jichž jsme nebyli vědomou součástí, neexistuje žádné zkreslení. Je naším chápáním, že váš předpoklad je správný. Proto takto předpokládáme.

82.15 Tazatel: Snažím se konkrétně pochopit nejprve proces zkušenosti ve třetí úrovni před zavedením závoje, abych lépe pochopil současný proces. Nyní, jak tomu rozumím, komplexy mysli/těla/ducha[4] prošly procesem toho, co nazýváme fyzickou inkarnací v této úrovni, ale nedocházelo k zapomnění. Jaký byl tedy přínos nebo účel fyzické inkarnace, když nedocházelo k zapomnění?

Ra: Já jsem Ra. Účelem inkarnace ve třetí úrovni je naučit se Cestám lásky.

82.16 Tazatel: Asi jsem to nevyjádřil zcela přesně. Myslel jsem tím, že když nedocházelo k zapomnění, když komplexy mysli/těla/ducha měly vědomí — v tom, co nazýváme fyzická inkarnace — věděly totéž, co by věděly i mimo inkarnaci. Jaký byl tedy mechanismus učení, který vyučoval Cesty lásky ve fyzické třetí úrovni před procesem zapomnění?

Ra: Já jsem Ra. Žádáme vaše svolení odpovědět na tento dotaz nepřímou, neboť vnímáme oblast, v níž bychom mohli být nápomocní.

82.17 Tazatel: Samozřejmě.

Ra: Já jsem Ra. Vaše dotazy se zdají směřovat k možnosti/pravděpodobnosti, že mechanismy zkušenosti ve třetí úrovni jsou odlišné, pokud je zažívá entita těla/mysli/ducha, namísto komplexu mysli/těla/ducha. Povaha třetí úrovně je konstantní. Její Cesty se mají učit stejně nyní i vždy.

Tak tedy, bez ohledu na to, v jaké formě entita těmito lekcím čelí, lekce a mechanismy jsou stejné. Stvořitel se bude učit ze Sebe. Každá entita má nemanifestované části učení a — co je nejdůležitější — učení, které zahrnuje ostatní já.

82.18 Tazatel: Takže před procesem zapomnění neexistoval žádný koncept jiné polarity než služby ostatním. Jaké druhy společností a zkušeností ve třetí úrovni byly vytvořeny a vyvinuty v tomto stavu?

Ra: Já jsem Ra. Naše vnímání je, že takové podmínky vytvořily situaci velmi mdlého zážitkového propojení, ve kterém byly lekce získávány rychlostí želvy oproti gepardovi.

82.19 Tazatel: Vyvinuly se v takových společnostech technologie složité povahy, nebo byly spíše jednoduché? Můžete mi dát obecnou představu o vývoji, který by odpovídal tomu, co bychom nazvali intelektuální činností?

Ra: Já jsem Ra. Ve společnostech za jakýchkoli okolností existuje nekonečná rozmanitost. Existovalo mnoho velmi technologicky vyspělých společností, které rostly díky snadnosti produkce jakéhokoliv požadovaného výsledku, když bytost přebývá v tom, co může být vnímáno jako stav stálého potenciálního inspirování. To, co i těm nejsofistikovanějším, ve vašich pojmech, společenským strukturám chybělo — s ohledem na jejich nekomplexní povahu — bylo to, co byste mohli nazvat vůlí nebo, použijeme-li všednější termín, gustem, či *élan vital* (*elánem*).

82.20 Tazatel: Vyvinuly se ve velmi technologicky pokročilých společnostech způsoby cestování tím, co nazýváme prostorem, na jiné planety nebo planetární systémy? Udělaly to některé z nich?

Ra: Já jsem Ra. To je správně.

82.21 Tazatel: Takže i když z našeho pohledu existovala velká evoluční zkušenost, bylo v určitém bodě vyvíjejícím se Logosem shledáno vhodným provést experiment pro vytvoření hlubší zkušenosti. Je to správně?

Ra: Já jsem Ra. To je správně a zaslouží si to komentář. Logos si je vědom povahy požadavku třetí úrovně na to, co jste nazvali graduací. Všechny předchozí, pokud použijeme tento termín, experimenty, ačkoliv vedly k mnoha zkušenostem, postrádaly to, co bylo považováno za zásadní prvek: totiž polarizaci. Tendence zkušeností polarizovat entity byla příliš slabá, takže entity opakovaly třetí úrovněvé cykly znovu a znovu. Bylo žádoucí, aby potenciál pro polarizaci byl dostupnější.

82.22 Tazatel: Protože v této době, jak to vidím, byla jedinou možností polarizace ve službě ostatním, musím předpokládat z toho, co jste řekli, že i když si všichni byli vědomi této potřeby služby ostatním, nebyli schopni jí dosáhnout. Jaká byla tehdy mentální konfigurace komplexů mysli/těla/ducha[5]? Byli si vědomi potřeby polarizace, nebo ne? A

pokud ano, proč měli takové potíže sloužit ostatním do takové míry, jaká byla potřebná pro graduaci, když to byla jediná možná polarita?

Ra: Já jsem Ra. Zvažte, prosím, tendenci těch, kteří jsou božsky šťastní, jak nazýváte toto zkreslení, mít jen malou potřebu měnit či zlepšovat svůj stav. Takový je výsledek komplexu myslí/těla/ducha, který není komplexní.

Existuje možnost lásky k ostatním-já a služby ostatním-já, ale je zde převažující uvědomění si Stvořitele v sobě. Spojení se Stvořitelem je jako pupeční šňůra. Bezpečí je úplné. Proto žádná láska není nesmírně důležitá, žádná bolest není nesmírně děsivá; tudíž není vyvíjeno úsilí sloužit pro lásku či získat zisk ze strachu.

82.23 Tazatel: Zdá se, že bychom mohli učinit analogii s naší současnou iluzí lidí narozených do extrémního bohatství a bezpečí. Je to správně?

Ra: Já jsem Ra. V rámci přísného rozsahu této analogie jste vnímavý.

82.24 Tazatel: V současnosti máme mezi fyzickými inkarnacemi činnost nazývanou léčení a přehled inkarnace. Probíhalo něco takového před zavedením závoje mezi fyzickými inkarnacemi?

Ra: Já jsem Ra. Neúplná (zárodečná) struktura tohoto procesu byla vždy přítomná, ale tam, kde nedošlo k poškození, není třeba léčení.

Také to lze vnímat jako oblast zájmu Logosů, které si byly vědomy, že bez potřeby porozumění by porozumění zůstalo navždy nedokončeno. Žádáme o odpuštění za použití tohoto nesprávného výrazu, ale váš jazyk má nedostatek komplexů zvukových vibrací pro tento obecný pojem.

82.25 Tazatel: Ne zcela dobře chápu stav inkarnace a čas mezi inkarnacemi před zavedením závoje, protože nerozumím, v čem byl rozdíl kromě manifestace žluto paprskového těla třetí úrovně. Existoval nějaký mentální rozdíl při tom, co nazýváme smrt? Nevidím nutnost toho, co nazýváme přehledem inkarnace, pokud bylo vědomí nepřerušené. Můžete mi v tom udělat jasno?

Ra: Já jsem Ra. Žádná část Stvořitele neprovádí audit kurzu, použijeme-li vaše zkušenostní výrazy. Každá inkarnace má být kurzem, ve kterém Stvořitel poznává Sebe.

Přehled neboli, pokračujeme-li v metafoře, každá zkouška je nedílnou součástí procesu, v němž Stvořitel poznává Sebe. Každá inkarnace skončí takovou zkouškou. To proto, aby část Stvořitele mohla vstřebat zkušenosti žlutého paprsku, fyzické třetí úrovně, mohla zhodnotit získané návyky a poté zvolit, buď pomocí automaticky poskytnuté pomoci, nebo sama, podmínky další inkarnace.

82.26 Tazatel: Před závojem, během přehledu inkarnace, byly entity tehdy vědomy toho, že se snaží dostatečně polarizovat pro graduaci?

Ra: Já jsem Ra. To je správně.

82.27 Tazatel: Pak tedy předpokládám, že toto vědomí bylo nějak redukováno, když vstoupily do žluto paprskového třetí úrovně inkarnačního stavu, i když neexistoval závoj. Je to správně?

Ra: Já jsem Ra. To je jednoznačně nesprávně.

82.28 Tazatel: Dobře. To je ústřední důležitý bod. Proč tedy — vy jste na to odpověděli, ale připadá mi, že když byla polarizace zjevná, mělo být vynaloženo více úsilí na polarizaci. Zkusím to formulovat. Před závojem existovalo vědomí potřeby polarizace směrem ke službě ostatním ve třetí úrovni u všech entit, ať už inkarnovaných ve žluto paprskových tělech třetí úrovně, nebo mezi inkarnacemi.

Předpokládám tedy, že stav, o němž jsme hovořili dříve — ten „bohatství“, dalo by se říct — byl přítomen během celého spektra zkušenosti, ať už mezi inkarnacemi nebo během inkarnace, a entity prostě nebyly schopny [pousmání] probudit touhu nebo projevit touhu vytvořit tuto polarizaci potřebnou pro graduaci. Je to správně?

Ra: Já jsem Ra. Začínáte chápat situaci. Pokračujme v metafoře školy, ale zvažte žáka jako entitu ve vašich mladších letech školní docházky. Entita je krmena, oblékána a chráněna bez ohledu na to, zda je školní práce splněna. Proto entita nedělá domácí

úkoly, ale raději si užívá hraní, jídla a prázdnin. Teprve až nastane důvod, proč si přát vyniknout, se většina entit pokusí vyniknout.

82.29 Tazatel: Řekl jste v jedné z dřívějších relací[6], že je nutné polarizovat více než 50 % ve službě sobě, aby bylo možné být sklizen do pozitivní čtvrté úrovně[7]. Byla tato podmínka stejná i před závojem? Stejné procento polarizace?

Ra: Já jsem Ra. Toto bude poslední úplný dotaz tohoto sezení.

Na tento dotaz nelze snadno odpovědět, protože koncept služby sobě neměl přednost před tím, co jsme nazývali procesem zastření (závojování). Nutnost graduace do čtvrté úrovně spočívá ve schopnosti používat, vítat a radovat se z určité intenzity bílého světla jednoho nekonečného Stvořitele. Ve vašich vlastních pojmech, na vašem prostor/časovém propojení, lze tuto schopnost měřit vámi dříve uvedenými procenty služby.

Před procesem zastření by měřením bylo, že entita stoupá po schodišti, z nichž každé je prodchnuto určitou kvalitou světla. Schod, na kterém se entita zastaví, by byl buď třetí úrovně světlo, nebo čtvrté úrovně světlo. Mezi těmito dvěma schody leží práh. Překročit tento práh je obtížné. Existuje odpor na okraji, řekněme, každé úrovně.

Schopnost víry nebo vůle musí být pochopena, živena a rozvíjena, aby vznikla entita, která hledá za hranicí třetí úrovně. Ty entity, které nedělají své domácí úkoly, jakkoli jsou přívětivé, nepřejdou. Této situaci čelily Logosy před zavedením procesu zastření do zkušenostního kontinua třetí úrovně.

Můžeme se zeptat, jestli jsou zde nějaké krátké otázky v tomto sezení?

82.30 Tazatel: Je něco, co můžeme udělat pro zlepšení kontaktu nebo větší pohodlí nástroje?

Ra: Já jsem Ra. Všechny parametry jsou naplněny. Zůstaňte sjednoceni v lásce a vděčnosti. Děkujeme vám za vaši svědomitost, pokud jde o pomůcky.

Já jsem Ra. Opouštím vás v lásce a ve světle jednoho nekonečného slavného Stvořitele. Jděte tedy vpřed, jásejte radostně v síle a v míru jednoho Stvořitele. Adonai.

[1] Jim píše:

„Don položil tuto otázku za mě a už si nepamatuji, proč ji Ra uvedl s tím, že nebude zveřejněna. Protože Ra na otázku odpověděli s tímto předpokladem, nezveřejnili jsme ji v původním vydání. Ale Carla a já jsme po letech, když přišel čas vydat Pátou knihu, změnili názor. Je mi jasné, že informace v této otázce a odpovědi by mohly být velmi užitečné pro hledače pravdy. Víím, že jak Don, tak Ra by si přáli, aby výsledek jejich úsilí byl nabízen jako služba ostatním, pokud by tím nedošlo k možnému porušení svobodné vůle nebo k jinému vedlejšímu problému.“

[2] V tomto kontextu lze plenum definovat jako: „prostor, který je naplněný [na rozdíl od prázdného]“. Původně diskutováno v 78.10.

[3] Původně diskutováno v 78.10.

[4] Tazatel uvádí „komplexy mysl/tělo/duch“, ale ve skutečnosti odkazuje na „mysl/tělo/duchy“

[5] Tazatel uvádí „komplexy mysl/tělo/duch“, ale ve skutečnosti odkazuje na „mysl/tělo/duchy“

[6] Uvedeno v 17.31.

[7] Toto tvrzení je formulováno nepřesně. Správně by se entita musela polarizovat více než 50 % ve službě druhým (nebo méně než 50 % ve službě sobě), aby byla skliditelná do pozitivní čtvrté úrovně. Zdá se, že Ra pochopili záměr Donovy otázky, aniž by opravili chybu.